

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET HOTEL VAN ARABEL

(of: hoe luisteren loont)

Een blijspel in drie bedrijven

door

Christiaan R.J. Bosman

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3259

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen

Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET HOTEL VAN ARABEL* op te voeren moet de naam van auteur *CHRISTIAAN R.J. BOSMAN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/007
ISBN- 978- 90-385-13355

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Christiaan R.J. Bosman
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren)

DE HOTELUITBAATSTER :

ARABEL : Pront vrouwke van 50. Ze is een goede kokkin. Ze heeft voor iedereen altijd een goed woordje of raadgeving. In de hartenoorlog tussen Bertrand en Cesar verhuist haar aandacht van deze laatste naar de eerste, al laat ook zij die man nooit uitspreken. Toch zegt ze ja als hij haar ten huwelijk vraagt. Ze wendt haar charme bij iedereen aan om geld los te krijgen om een bod te kunnen doen op het hotel.

DE GASTEN:

BELLE VERMINNEN : een straatmadelief. Ze smokkelt af en toe wel eens een klant mee binnen, als het weer te slecht is. Een braaf kind, dat alleen maar geld en veel liefde nodig heeft, maar voor de rest en buiten haar vak om zo dom is als het paard van Christus. Ze heeft wel al een aardig spaarpotje, maar geeft dat niet graag op als Arabel om geld vraagt. Het is pas op het einde duidelijk wie haar pooier is, maar op dat ogenblik ontmoet ze ook de echte liefde van haar leven en komt alles in orde.

BERTRAND DEN FLOEREN : Hij lijkt een clochard. Hij is hele dagen weg, komt pas 's avonds terug. Het is duidelijk dat hij niet werkt. Maar waarvan hij leeft, is niet duidelijk. Zijn huur is er op tijd, alles is cash betaald bij zijn entree. Omdat niemand hem echt kent, spreekt bijna niemand tegen hem. Ze laten hem ook nooit uitspreken en hij blijft een grote onbekende, die alleen guitige uitspraken doet. Maar hij raakt stilaan in de ban van Arabel, is verliefd tot over zijn oren. Hij blijft echter geheimzinnig doen en vraagt Arabel ten huwelijk en tegelijk vraagt hij haar verder geen vragen te stellen.

CESAR KEPIE : Oud militair, die denkt dat hij de wetten op zijn duimke kent en die Arabel dus wel eens zal gaan helpen zie. Misschien is dat omdat ook hij een oogje op haar heeft. Of heeft hij alleen maar angst weg te moeten? Of is niet alleen Arabel de bewoonster van zijn versleten hart? Hij denkt er echter niet aan om Arabel geld te lenen, want dan geraakt hij een pak kwijt dat de barones hem niet zal terugbetalen.

ARMANDJE DEN DUTS : Hij woont op de veel kleinere zolderkamer en moet dus niet zoveel betalen. Hij is een weduwnaar die jaren heeft moeten vechten voor de erfenis van zijn vader. Hij heeft gewonnen, maar toen was er al maar weinig meer over: de notaris en de advocaat verdeelden de buit. Armandje moet dus niet veel meer hebben van notarissen en advocaten.

BARONES EUGENIE D'HULPVANDOENE VAN IEVERANS : Arabel moet het iedere maand heel diplomatisch aan boord leggen om de huishuur te krijgen. Armandje legt het simpel uit: de voering van haar portefeuille is versleten. Met Cesar komt ze wel overeen, omdat die het geld dat hij haar leende niet kwijt wil spelen. Het is nooit duidelijk waarom zij hier in het

pension terecht is gekomen. Ze kent een hele boel mensen persoonlijk, maar ze komen nooit opdagen op haar uitnodigingen. Ze kent Josephus persoonlijk, zegt ze, maar ze herkent niemand van zijn familie.

DE TEGENWRINGERS :

IRMA GEEFMAAROP : Het is een taaie tante. Ze ziet overal geld en ze heeft volgens Armandje dollartekens in haar ogen in de plaats van contactlenzen. Zij komt het hotel inspecteren, vlak voor de verkoop. Ze bruskeert hierbij iedereen. Ze zijn allemaal te min voor haar. De verkoop zal snel moeten gaan, zoals de notaris eerder al vertelde. Er moet alleen nog de zaak van haar broer geregeld worden. Hij moet eerst nog dood worden verklaard, want hij die is al meer dan twintig jaar vermist. Arabel doet een bod op het hotel, maar daar moet ze mee lachen.

NOTARIS ADRIANUS CORNELIUS PICKPOCKET : De notaris bewaakt de financiële belangen van Irma Geefmaarop. Hij moet voor haar ook de zaken rond haar broer regelen. Ze verwijt hem voortdurend de zaak te vertragen om meer wedde te kunnen opstrijken. Sinds de dood van de grootvader van Irma Geefmaarop komt hij meer naar het hotelletje. Maar telkens hij Armandje ziet, vertrekt hij vlugger dan gedacht. Hij kent ook Belle beter dan hij laat vermoeden.

DE NEUTRALEN :

KLERK/SECRETARIS : Is eigenlijk een braaf sulleke of seuteke (naar gelang de groep er voor kiest deze rol door een man of een vrouw te laten spelen) die ijverig zijn/haar werk doet en goed probeert te doen. Dat is moeilijk met iemand als Pickpocket als baas. Van zijn/haar karig loon is hij/zij ook aan het sparen. Hij/zij wil wel ook wel een huizeken om zijn/haar oude dag in te slijten. Hij/zij brengt op het hoogtepunt van de discussie tussen Arabel en Irma Geefmaarop het nieuws van het hogere bod.

KLANT VAN BELLE : een kleine rol, maar hij ontmaskert via zijn onhandigheid wel de pooier van Belle. En hij blijkt ook een bijzondere band met Bertrand te hebben.

KORTE INHOUD

Arabel, een pront madammeke, houdt een klein pensionneke open, waarin een aantal rare gasten hun intrek hebben genomen. Het gebouw behoort aan Josephus Geefmaarop, die in het stuk net is gestorven. Hij laat twee kleinkinderen na: Irma, de kleindochter, een ongehuwde tante met haar op de tanden. Er is ook nog een kleinzoon, Floriske Geefmaarop. Die laatste is al jaren niet meer gezien geweest en Irma wil doen geloven dat de kerel tijdens een safari in Tanzania is omgekomen, opgepeuzeld door een leeuw. De erfenis wordt beheerd door de notaris die een poging onderneemt om Floriske op te sporen. Hij zal tijdelijk de huishuur ontvangen op een gedeelde rekening van

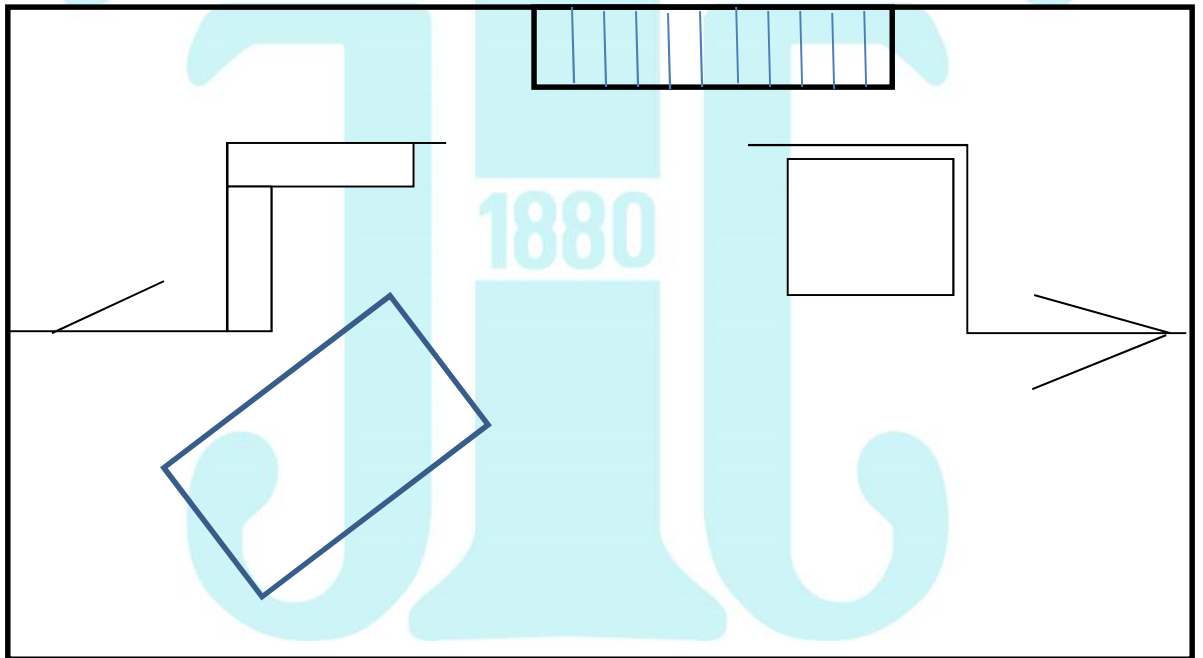
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen

Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

de kleinkinderen. Van deze rekening gaat hij de onkosten van de erfenis betalen (vooral aan zichzelf). Zodra de officiële stukken in orde zijn en Floriske echt dood verklaard is, wordt het hotel verkocht en moet Arabel verhuizen, met of zonder haar klanten.

DECOR

Een keuken met een grote werktafel. In de fond een groot fornuis. Naast het fornuis een klapdeur die uitgeeft in de refter. Verder een vaste deur naar de berging. In de achtergrond is er een doorgang: richting links naar buiten, richting rechts naar de achteruitgang van de refter. Geheel in de fond een trap naar de verdiepingen. Om de kaalheid te doorbreken zijn er ook schappen met potten en pannen achter de werktafel.

OPDRACHT

Voor al wie verkeerd begrepen wordt,
miskend,
niet herkend
of erkend.

Voor al wie wil uitbuiten,
maar uiteindelijk
zelf uitgebuit wordt.

Voor de straatmadelieven
en het ander gewone volk.

Kortom:
voor de mensen
die er behoefte aan hebben.

EERST BEDRIJF

Scène 01.01

(Bij het oplichten van de scène zien we de groot(?) -keuken van het hotelletje. Arabel komt binnen met een boodschappentas en begint uit te pakken op het werkblad. Op dat ogenblik komt de klerk/secretaris van de notaris binnen en wil een druif uit de fruitschaal op de tafel nemen.)

ARABEL : *(zonder opkijken, streng en boos)* Afblijven!

KLERK/SECRETARIS : *(trekt hij/zij zijn/haar hand terug en repliceert even streng en boos)* Afdokken! *(Dan verandert de toon.)* Hoeveel jaren kennen we malkander al, madame Arabel?

ARABEL : Al jaren.

KLERK/SECRETARIS : Ja, maar hoeveel juist?

ARABEL : Van als gij de huishuur beginnen ophalen zijt, omdat de notaris geen tijd meer had.

KLERK/SECRETARIS : Tijd, tijd... geen goesting niet meer, dat is het.

ARABEL : Precies alsof hij het geld niet zou gekregen hebben of er problemen waren.

KLERK/SECRETARIS : Er zijn nooit problemen geweest met de huishuur. Ik weet dat en gij weet dat...

ARABEL : En hij weet dat maar al te goed. *(Ze gaat naar de kast en neemt een envelop. Hierin zit de huishuur.)* Voilà... Zoals altijd. Contant en gepast.

KLERK/SECRETARIS : *(telt het even na.)* Het klopt.

ARABEL : Ge zoudt er nog durven aan twifelen, gij...

KLERK/SECRETARIS : Neen. Ik twijfel er niet aan.

ARABEL : Wel dan?

KLERK/SECRETARIS : Maar het moest maar eens gezien worden door iemand.

ARABEL : En dan?

KLERK/SECRETARIS : Stel je voor: die vertelt het door aan de notaris, dat ik het niet

heb nageteld.

ARABEL : Ja, 't zou dan zijn dat hij zegt dat het niet juist is.

KLERK/SECRETARIS : En ik zou het verschil mogen bijleggen uit mijnen eigen zak.

ARABEL : Of er nu een verschil zou geweest zijn of niet.

KLERK/SECRETARIS : Maar hij zou zeggen dat er een verschil was.

ARABEL : Ge hebt gelijk.

KLERK/SECRETARIS : Met mensen als notaris Adrianus Cornelius Pickpocket kunt ge nooit genoeg op veilig spelen.

AARABEL : Als hij met zijn klanten ook zo is...

KLERK/SECRETARIS : Zijt maar zeker.

ARABEL : Dan zal hij er ook wel niet te veel overhouden.

KLERK/SECRETARIS : Alleen: tegen de die is hij vriendelijker. Met nen botox glimlach op zijn gezicht.

ARABEL : Van zijn klanten gesproken, ik vind het raar dat ik meneer Josephus Geefmaarop nog nooit heb gezien.

KLERK/SECRETARIS : Die negentiger die het huis bezit?

ARABEL : Alle zaken zijn steeds door notaris Adrianus Cornelius Pickpocket afgehandeld.

KLERK/SECRETARIS : Gij zult meneer Josephus ook nooit zien. Niemand zal hem ooit te zien krijgen.

ARABEL : Is 't zo ne rare?

KLERK/SECRETARIS : Hij is vorige week overleden.

ARABEL : Zo in ene keer.

KLERK/SECRETARIS : Op die leeftijd? Kom kom. Zijn laatste adem kwam uit zijne mond, hij grabelde er nog ne keer naar met zijn twee magere handen en 't was er mee gedaan.

ARABEL : (*schrikt*) Van wie is het huis dan nu?

KLERK/SECRETARIS : Voorlopig blijft alles bij het oude.

ARABEL : Voorlopig?

KLERK/SECRETARIS : Er zijn twee erfgenamen.

ARABEL : Ik vlieg er hier dus uit?

KLERK/SECRETARIS : Neen. Zolang die de zaken niet geregeld hebben, blijf ik de

huishuur ophalen.

ARABEL : Voor wie dan?

KLERK/SECRETARIS : Notaris Adrianus Cornelius

ARABEL : Pickpocket.

KLERK/SECRETARIS : Ja! Hoe weet gij dat?

ARABEL : Een ingeving.

KLERK/SECRETARIS : Wel ja, hij beheert het vermogen.

ARABEL : Feitelijk logisch. Ik had het kunnen denken.

KLERK/SECRETARIS : Hij spreekt er ook over om meer zelf het geld te komen halen.

ARABEL : Ik heb nog nooit van die erfgenamen gehoord.

KLERK/SECRETARIS : Ik ken er ook maar eentje van. Er is een kleindochter van
Josephus Geefmaarop: Irma Geefmaarop.

ARABEL : Een kleindochter...

KLERK/SECRETARIS : Ja, maar 't is ook al een gezette vrouw.

ARABEL : Getrouwd?

KLERK/SECRETARIS : Ze woont alleen in een groot huis. Ik ben er nog maar één
keer bij ontmoeten.

ARABEL : En ge waart er precies niet gelukkig mee...

KLERK/SECRETARIS : Ik voel mijn maag nog omkeren.

ARABEL : Een ongehuwde tante met haar op de tanden, zeker?

KLERK/SECRETARIS : Gij moet de mensen ook niet gezien hebben, om ze van
binnen en van buiten te kennen, gij.

ARABEL : Kleindochter? Van Josephus Geefmaarop?

KLERK/SECRETARIS : De dochter van zijne zoon.

ARABEL : Ik heb nooit geweten dat hij een zoon had.

KLERK/SECRETARIS : Ge hebt nooit echt geweten wie die Josephus feitelijk was.
Hoe zoudt ge dan weten dat hij ne zoon had?

ARABEL : Feitelijk hebt ge gelijk.

KLERK/SECRETARIS : Maar die zoon zelf is al jaren geleden gestorven.

ARABEL : Dat is dan ook heel jong.

KLERK/SECRETARIS : Hij was een ziekelijke bleekneus die het niet lang heeft
uitgezongen nadat zijn vrouw van hem gescheiden was.

ARABEL : Oei, die had ook precies niet veel chance.

KLERK/SECRETARIS : Dat weet ik nog zo niet. Hij had de scheiding aangevraagd.

ARABEL : En de tweede erfgenaam?

KLERK/SECRETARIS : Dat is de kleinzoon van Josephus: Floriske Geefmaarop.

ARABEL : Ook nog nooit van gehoord.

KLERK/SECRETARIS : Die kleinzoon is al jaren niet meer gezien geweest.

ARABEL : Dat wordt opzoekwerk.

KLERK/SECRETARIS : Irma wil doen geloven dat die kerel tijdens een safari in Tanzania is omgekomen.

ARABEL : Dat klinkt aannemelijk.

KLERK/SECRETARIS : Opgepeuzeld door een leeuw.

ARABEL : Amaai, dat is ook ongezond.

KLERK/SECRETARIS : Misschien.

ARABEL : Hoezo, misschien?

KLERK/SECRETARIS : Er zijn er die haar geloven...

ARABEL : Maar...?

KLERK/SECRETARIS : Maar er zijn er ook die zeggen, dat hij nadat de belastingen een klein zwart boekskes gevonden hadden tussen zijn boekhouding, is ondergedoken.

ARABEL : Het zal dus moeilijk zijn hem te vinden.

KLERK/SECRETARIS : Zijt maar zeker. Niemand weet zelfs hoe hij er uitziet of waar hij woont.

ARABEL : Dat wordt dus meer dan ne langen adem eer de erfenis geregeld zal zijn.

KLERK/SECRETARIS : De erfenis wordt voortaan beheerd door de notaris die in de tussentijd een poging onderneemt om Floriske op te sporen. Hij zal tijdelijk de huishuur ontvangen op een gedeelde rekening van de kleinkinderen.

ARABEL : Ze gaan nog rijk worden zonder er iets te moeten voor doen.

KLERK/SECRETARIS : Van deze rekening gaat hij de onkosten van de erfenis betalen.

ARABEL : Dat rijk worden, vergeet dat maar. Vooral aan zichzelf, zeker?

KLERK/SECRETARIS : Dat mag ik niet zeggen, madame.

ARABEL : Ik hoop dat het nog een tijdje duurt voor ze die kleinzoon vinden. Zolang kan ik het hotelletje openhouden.

KLERK/SECRETARIS : Lang zal dat wel niet duren...

ARABEL : Als ik u zo hoor, is dat toch niet gemakkelijk.

KLERK/SECRETARIS : Ze gaan hem ook niet zoeken.

ARABEL : Hoe, ze gaan hem niet zoeken?

KLERK/SECRETARIS : Neen. Dat kost te veel en duurt te lang, zegt madame Irma.

ARABEL : Hoe gaan ze de zaken dan regelen?

KLERK/SECRETARIS : Madame Irma wil hem dood laten verklaren.

ARABEL : Oei, dat is ook keitof voor die mens.

KLERK/SECRETARIS : Ja, maar 't is al zo lang geleden dat ze nog iets van hem hoorden, dat het wel aannemelijk lijkt.

ARABEL : En dat kan zomaar?

KLERK/SECRETARIS : Dat kan al deze maand, zo lang is hij al niet meer gezien.

ARABEL : En als de mensen u niet zien, zijt ge dood?

KLERK/SECRETARIS : Dat zou wat te simpel zijn. Ze mogen u zelfs niet gezien of gehoord hebben. Ge moogt in den tussentijd geen brieven geschreven hebben, geen mails verstuurd of ook maar iets gedaan hebben, waardoor blijkt dat ge wel nog in leven waart.

ARABEL : Wat gaat er dan met mijn hotelleke gebeuren?

KLERK/SECRETARIS : Irma is een gierig mens; het is niet zeker of ze het hotelletje zal houden.

ARABEL : Zij moet het niet houden, het huis moet ze houden.

KLERK/SECRETARIS : Of verkopen.

ARABEL : Dat is even erg...

KLERK/SECRETARIS : Koop het dan zelf, dan zijn alle problemen opgelost.

(Arabel geeft de klerk/secretaris nu zelf een druif en hij/zij vertrekt.)

Scène 01.02

(Irma staat nog te mijmeren als door de deur naar de eetzaal een straatmadelief binnensluipt, met achter haar een klant. Het is Belle, een meisje van plezier dat af en toe een klant mee binnensmokkelt, als het weer te slecht

is. Een braaf kind, dat alleen maar geld en veel liefde nodig heeft, maar voor de rest en buiten haar vak om zo dom is als het paard van Christus.)

ARABEL : Awel, wat krijgen we nu?

BELLE : Oh, madame Arabel, ik had u niet gezien.

ARABEL : Dat zie ik.

BELLE : Kende gij Roger al?

ARABEL : Neen, ik ken Roger niet.

BELLE : Hij is mijne computer komen repareren.

ARABEL : Uwen computer?

BELLE : Ja, waarom zou ik geen...

ARABEL : Ik dacht dat uwen computer zijn maandelijkse problemen had en uwen printer alleen nog in 't rood printte?

BELLE : Madame Arabel, ge gaat mij toch niet buiten zetten, zeker?

ARABEL : Neen, maar ik ga uwen Roger nu wel buiten jagen.

(Als hij merkt dat hij daar niet echt welkom is, vertrekt de klant al monkelend.)

Ik hoop, Belle, dat ge hem geen ontbijt hebt aangerekend, want anders gaat hij dat teruggeisen.

BELLE : Het was te slecht weer, madame, om mijn werk op de gebruikelijke plaats te doen.

ARABEL : Er zijn andere hotelletjes voor dat soort werk, Belle.

BELLE : Ja, madame.

ARABEL : Maar niet mijn hotel.

BELLE : Ja, madame.

ARABEL : Ga u wat fatsoeneren, ik maak uw ontbijt klaar.

BELLE : Ja, madame. *(vertrekt van waar ze gekomen is.)*

Scène 01.03

(Op dat ogenblik komt een clochard binnen.)

ARABEL : Ha, meneer Bertrand. Gij ziet er ook niet echt uit als een aanwinst voor mijn zaak.

BERTRAND : Ja, schat van een madame, ik weet het, maar er zijn...

ARABEL : Ge hebt chance gij, dat de huur van de kamer elke keer op tijd en correct betaald wordt.

BERTRAND : Voor zo'n lieve dame als gij doe ik mijn best om...

ARABEL : Zelfs de maaltijden houdt ge goed bij en betaalt ge zoals 't moet.

BERTRAND : Wel, ja, wie zo liefdevol werkt, moet...

ARABEL : Maar ik vraag me echt af van wat dat gij leeft.

BERTRAND : Wel ik... 't is te zeggen naast van de liefde...

ARABEL : Jaja, 't is iets moeilijk en ingewikkeld, ik kan het al raden.

BERTRAND : *(met een glimlachje)* Wel ja, ik...

ARABEL : Ge vertrekt wel elke morgen tamelijk vroeg...

BERTRAND : *(lachend)* Dat moet wel, hé, madame, als ge...

ARABEL : Jaja, dat zal wel. En het duurt altijd tot 's avonds eer ge weer zijt.

BERTRAND : *(weer ernstiger)* Ja, madame ge moet weten, ik wil niet slapen gaan zonder...

ARABEL : Ik moet dat feitelijk niet weten, 't zijn mijn zaken niet.

BERTRAND : Juist, madame. Allé, neen, madame, ge moet weten, ik...

ARABEL : Alleen, 't ziet er zo uit alsof ge een vast werk hebt, vaste uren, vast inkomen...

BERTRAND : 't is te zeggen, madame...

ARABEL : ... maar ge ziet er zo...

BERTRAND : 't is te zeggen, madame...

ARABEL : ...ongewoon uit.

BERTRAND : Dat moet, madame, 't is omdat ik...

ARABEL : Maar ge moet gij u niet verantwoorden voor mij.

BERTRAND : Juist, madame. Allé, neen, madame, ge moet weten, ik...

ARABEL : Het huurgeld is er op tijd, de rest is ook cash geregeld en dat is alles dat telt.

BERTRAND : Juist, madame, ik dacht ook...

ARABEL : Ge moet gij dat allemaal niet aan die nieuwsgierige madame haren neus

hangen.

BERTRAND : Ja, maar ik doe dat graag ne keer, ik wil ik maar zeggen dat...

ARABEL : Neen, neen, dat is niet nodig.

BERTRAND : 't is te zeggen, madame...

ARABEL : G'hebt gij recht op uwen eigen privé.

BERTRAND : Juist, madame. Allé, neen, madame, ge moet weten, ik...

ARABEL : Meneer Bertrand, ik heb in uw brooddoos ne keer een schelle vlees voor op den boterham gestoken...

BERTRAND : Dat is niet nodig, madame...

ARABEL : 't Is maar om te zeggen dat ge op uw werk uw doos beter in de frigo zet, als dat kan.

BERTRAND : Ik zal er aan denken, maar...

ARABEL : Ja, denk daar maar ne keer goed aan, want anders plakt die schelle lijk ne vliegenvanger en kunt ge d'r beter een uitroepteken achter zetten.

BERTRAND : Ik versta 't niet goed, madame, een uitroepteken?

ARABEL : Ja! Zo heette die partij toch? GROEN uitroepteken, ha ha!

BERTRAND : *(met een air die weergeeft dat hij het toch nog niet begrijpt)* Hahaha, juist, madame, ik wil ik toch nog maar ne keer zeggen...

ARABEL : En als ge mij nu wilt excuseren: ik moet de bedden nog gaan verschonen.

(Arabel gaat af langs de uitgang naar hal en trap; Bertrand neemt een oud leren schooltaske op en steekt er de brooddoos in die Arabel aanduidde.)

Scène 01.04

(Op dat moment komt uit de hall een nogal hoekig persoon met stramme passen binnengestapt. Het is een oudere persoon, maar hij heeft een jeugdig, militair pasje en een knevel om naar op te kijken.)

CESAR : Is madame Arabel er niet? *(Hij neemt een zakdoek en duwt die tegen zijn neus als moest hij een enorme stank weg houden.)*

BERTRAND : Neen, ze heeft gezegd dat ze...

CESAR : Jaja, dat is niet belangrijk.

BERTRAND : Misschien niet, ik zou....

CESAR : Gaat ze lang weg blijven?

BERTRAND : Dat weet ik niet.

CESAR : Gij weet precies niet veel, gij.

BERTRAND : Ja, hoe lang duurt dat, de...

CESAR : Als ze terugkomt, zeg haar dan maar dat majoor Cesar Kepie hier is geweest.

BERTRAND : Juist, meneer, euh, majoor.

CESAR : Majoor Cesar Kepie, vergeet het niet.

BERTRAND : 't is te zeggen, meneer, euh, majoor...

CESAR : Cesar. Cesar Kepie. Ja zeg, zo moeilijk kan dat nu toch niet zijn.

BERTRAND : Allé, neen, meneer, euh, majoor, ge moet weten, ik...

CESAR : Zeg maar majoor, dat doet iedereen hier.

BERTRAND : Majoor?! Goed.

CESAR : Op rust natuurlijk, maar ik heb nog al mijn connecties.

BERTRAND : Dat geloof ik.

CESAR : Zeg madame Arabel dat ik verschillende klachten heb.

BERTRAND : Maar wat ik wou zeggen, ik weet niet of ik er dan nog...

CESAR : Ik wou even reclameren over die tuttebel van 't eerste, die barones van kust mijn gat...

BERTRAND : Ha, die heb ik ook al eens...

CESAR : Zeg maar tegen madame Arabel dat ik dat mens haar bemoeizucht echt beu ben.

BERTRAND : Maar, ik sta op het punt om...

CESAR : En zeg maar tegen madame Arabel dat ik haar geflirt echt beu ben.

BERTRAND : Madame Arabel, flirten?

CESAR : Arabel niet! Die barones van hier tot ginder en feitelijk van nieverans.

BERTRAND : Ha, een pak van mijn hart, ik dacht al...

CESAR : En zeg ook maar tegen madame Arabel dat ik dat mens haar financiële toestand echt beu ben.

BERTRAND : Zit madame Arabel dan in slechte papieren?

CESAR : Arabel niet! Die barones...

BERTRAND : Ja, van hier tot ginder en feitelijk van nieverans.

CESAR : Ha, ge kent ze ook?

BERTRAND : Feitelijk niet, maar ik wil maar zeggen, meneer, euh majoor...

CESAR : Ik heb geen tijd voor uw verhaal, ik heb een afspraak op 't ministerie van defensie.

BERTRAND : Ach zo, daar kom ik...

CESAR : Ik heb een vergadering over belangrijke zaken.

BERTRAND : Theevisite zal het wel niet zijn.

CESAR : Pardon?

BERTRAND : Iemand als u gaat niet zomaar naar een...

CESAR : Ach ja.

BERTRAND : Ik dacht dus dat het ...

CESAR : Ik moet weg.

BERTRAND : Ik ook en dus...

CESAR : Allé, ik ben er mee weg. Vergeet niet wat ik je gezegd heb. *(klakt de hielen tegen elkaar en vertrekt langs de hall, richting voordeur.)*

Scène 01.05

(Uit de eetzaal komt op dat ogenblik een hautaine verschijning met diepe decolleté in haar ver versleten belle époquekleedje en heel wat opzichtige bijouterie.)

BERTRAND : *(mompelend)* Oei, precies nen opgetutten kerstboom.

BARONES : *(loopt hem haastig voorbij en gaat aan de andere kant van de tafel staan. Tijdens het gesprek tracht ze steeds de tafel tussen hen in te houden.)* Madame, ik wil absoluut ne plainte doen over die eiers van deze morgen.

BERTRAND : Hoe wilt ge zeggen, madame...?

BARONES : Gij moet u niet moei. Ik was aan den babbel met madame Arabel.

BERTRAND : Zoals ge wilt, maar ik...

BARONES : Hoe? Waar is madame?

BERTRAND : Dat wou ik net zeggen, madame.

BARONES : Ik kan zeg evengoed tegen u.

BERTRAND : 't is te zeggen, madame...

BARONES : Ik heb ne plainte over dienen oeuf à la miroir.

BERTRAND : Die wat, madame ?

BARONES : Dienen œuf à la miroir of hoe noemt dat gewone volk dat, dienen oeil de cheval...

BERTRAND : Die sunny side up?

BARONES : Wat hebben die eier nu met de vacances te maken?

BERTRAND : Ik begreep dat gij een spiegelei of paardenoog...

BARONES : Ha, noemt dat werkvolk dat zo?

BERTRAND : Ja, madame, maar ik...

BARONES : Ik ben fâché voor dienen oeuf.

BERTRAND : Beet het terug, misschien?

BARONES : Mais non, mais de manier waarop die... hoe was dat nu weer...?

BERTRAND : Dat...

BARONES : Juist, hoe dat was geserveerd...

BERTRAND : Waarschijnlijk met het oogje niet precies in het midden en..

BARONES : Oogje?

BERTRAND : Van het paard, ik wil maar zeggen...

BARONES : Gij zij wel ne raren, gij.

BERTRAND : Ik had het over het oogje van het ... (*ziet het hopeloze in*) laat maar.

BARONES : Gij zeg dat oog moet in...

BERTRAND : Voor de grand chique, hé.

BARONES : In midden? Den eerste keer dat ik hoor.

BERTRAND : Ik dacht...

BARONES : Is dat nu ook een norm?

BERTRAND : Wel, ik zou zeggen, in de...

BARONES : Maar daar gaat het nu niet om.

BERTRAND : Waarschijnlijk niet, als ge daar nog niets van wist.

BARONES : Mijn plainte gaat over de temperatuur.

BERTRAND : Hoe be...

BARONES : Madame weet heel goed dat ik nen temperatuur van 52° Celsius juste

verlang.

BERTRAND : 52° Celsius, precies?

BARONES : Van de center van mijn oeuf à la miroir.

BERTRAND : Ik denk dat het correcte Frans hiervoor oeuf sur le plat, is...

BARONES : Quelle arrogance.

BERTRAND : Maar over de temperatuur, wel moeilijk...

BARONES : En vandaag was dat 52,7° Celsius, heb gij gehoord tweeënvijftig virgule sept.

BERTRAND : Niet zoveel verschil, dacht ik.

BARONES : Mais oui, quelle difference!

BERTRAND : Ha toch?

BARONES : Mais oui! 't Is ik had bijna une brulure de bouche.

BERTRAND : Ha, ge hadt bijkanst uw milke verbrand, dat is...

BARONES : Ecoute très bien, jeune éspec de ...

BERTRAND : Excuseer, ik bedoelde het niet zo...

BARONES : Maar wie gij zijt?

BERTRAND : Ik ben Bertrand...

BARONES : Bertrand?

BERTRAND : Van 't derde, links...

BARONES : Connais pas.

BERTRAND : Ik ben nieuw...

BARONES : Blijf gij lang? (*brengh nu haar zakdoekje voor de neus*)

BERTRAND : Dat hangt er een beetje van af...

BARONES : J'espère pas, quelle figure.

BERTRAND : Hoe wilt ge zeggen, madame...?

BARONES : Ne clochard is niet anders dan wat gij uitzieth, he...

BERTRAND : Ook een goeie morgen.

BARONES : Enfin, gij zeg aan madame dat...

BERTRAND : Uw ei verkeerd van temperatuur was, dat zal ik...

BARONES : Quelle arrogance, mij zo maar onderbreek.

BERTRAND : Sorry, maar....

BARONES : Waar gij hebt geleerd de manier?